

STARO OTROŠKO IGRIŠČE IN VARNOST

Je tudi v vašem kraju otroško igrišče? Je igrišče na javnem prostoru? Je v lasti občine ali javne ustanove?

Verjetno vsaj nekaj od tega drži. Praktično vsako večje naselje ima nekaj igral med stanovanjskimi objekti, ob rekreacijskih površinah, v parkih ali celo na organiziranih javnih igriščih. Kako pa je z varnostjo?

Verjamemo, da ni nikogar, ki ne bi vedel, da je potrebno na igriščih, tudi starih, poskrbeti za varnost otrok. To je naloga in odgovornost odraslih, še prav posebej pa lastnikov in upravljavcev igrišč. Za igrišča na javnih površinah so praviloma odgovorne predvsem občine ali pooblaščenih upravljavci in najemniki. Žal se velikokrat dober namen in skrb za igrišče konča pri denarju.

Še vedno marsikje prevladuje mnenje, da so vsa stara igrala nevarna, da je potrebno igrišče obnoviti v celoti, nabaviti modernejša igrala, itd. Vse to pa seveda ni poceni in marsikatera občina preloži tovrstne načrte na boljše čase.

Resnica pa je precej drugačna. Igrišča je mogoče obnoviti tudi na relativno poceni način, popestriti možnosti raznolike igre, polepšati videz in predvsem zagotoviti varnost. Pri varnosti pa seveda ne more biti polovičnih rešitev. To področje urejajo standardi, ki so v nekaterih točkah res »strogi«, vendar je njihovim zahtevam možno ugoditi tudi na cenovno sprejemljiv način.

In kako naj se tega lotimo? Prvi korak je vedno proučitev dejanskega stanja. Če natanko vemo kaj imamo na našem igrišču, v kakšnem stanju so igrala, v katerih segmentih so neskladna z varnostnimi standardi, kako je z primernostjo postavitve, kakšne so površine pod igralom, itd., je veliko lažje izdelati plan potrebnih ukrepov. Prvi korak je torej izvedba pregleda igrišča. Strokovnjak mora, po v naprej znani metodologiji, natanko pregledati vsa igrala, kot tudi ostalo opremo igrišča. Posebej mora biti pozoren na konstrukcijsko trdnost starih igral, kajti tako kovinska, še bolj pa lesena igrala, so lahko krepko načeta. Korozija kovin in trohnoba lesa lahko močno oslabita bistvene nosilne elemente igral. Na starih igralih pogosto ugotovimo tudi nevarnosti zatikanja in ujemanja delov telesa ali oblačil, še posebej je ta neskladnost opazna na kovinskih plezalih, ki jih videvamo skoraj na vsakem starejšem igrišču.

Veliko ali celo največ pozornosti mora strokovnjak posvetiti primernosti podlag v neposredni, kot tudi širši okolici igral. Statistični podatki namreč govorijo o dejstvu, da se skoraj 4/5 vseh nezgod oziroma poškodb pripeti zaradi padca in udarca ob tla. Naj otrok pade zaradi spotikanja ali iz višje točke igrala, vedno gre za udarec ob (pre)trdo podlago, kar lahko povzroči bolj mali manj hude poškodbe, predvsem glave. Standardi dokaj natančno določajo kakšne in kako velike naj bodo zaščitne površine ob in pod igralom. Ni

nujno, da so to površine prekrive z relativno dragimi gumi oblogami. Podoben varovalni učinek je mogoče doseči tudi z materiali, kot so pesek, prod, sekanci in lubje. Tudi mehka travna površina ob nižjih igralih je lahko primerna podlaga. Predvsem je pomembno, da na površinah, na katere lahko otrok pade, ni trdih ostrih predmetov, kamenja, korenin ali česa podobnega.

Usposobljen strokovnjak pregleda tudi vse ostale površine igrišča in opreme na njem. Nevarne so lahko tudi razne druge ovire na igrišču, nezaščiteni podporni zidovi, nevzdrževana drevesa, ograje, vhodi, lesene lope, itd., skratka vse dosegljive točke na površini, ki je namenjena igri.

Pomemben del, predvsem javnih igrišč, so tudi ustrezna obvestila, napotki in opozorila. Predvsem mislimo na informacijske table, navodila za varno igro, kontaktne podatke, itd. Zaključni del temeljitega pregleda je Poročilo o pregledu. Ta dokument mora biti pripravljen strokovno, celovito in nepristransko. Ocene in mnenja, ki jih ob takih pregledih podajajo proizvajalci in prodajalci igral, so lahko povsem korektni, lahko pa so seveda podrejeni komercialnim interesom.

Pripravil:

Slavko RUDOLF univ. dipl. inž.

Jun. 2017